

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1400. usque ad annum 1415 - Unacum Dissertatione
Præliminari Ad Historiam Sæculi XV.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 90118286

§. 127. Gregorius Concil. convocare meditatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66281)

nus, & Senensis Episcopi, Prior Ecclesie Sæcul. XV.
 Cathedralis Cæsar - Augustanensis, & A. C. 1409.
 Gallæciæ Ecclesie Administrator, nec-
 non Bonifacius Ferrerius, qui Vincentii
 Ferrerii Dominicani a Calisto III San-
 ctorum fastis adscripti frater erat. Hi
 autem omnes in itinere adhuc constitu-
 ti, jussu Galliarum Regis Nemausi fuere
 intercepti, solo excepto Tarraconensi
 Archiepiscopo, utpote qui Cataloniæ hæ-
 rebat nomine Benedicti apud Carolum
 VI legatione functurus. Tandem vero
 urgente Arragonum Rege liberi com-
 meatus acceperunt tabulas; eis autem
 vix Pisas salutantibus, generalis adver-
 sus illos mota est seditio, ubi non nisi æ-
 gerrime a publicis insultibus, ac violen-
 tiis præmuniri poterant, Florentinis in
 eorum cædem, & perniciem conjuranti-
 bus. Hæc ita relata hausimus ex Bo-
 nifacio Carthusiano, cujus fides forte
 suspecta est propter immodicum ipsius
 erga Benedictum Papam affectum, vel
 maxime, quia totum hoc factum in actis
 Benedicti Concilio Constantiensi insertis
 longe aliter enarratum perspiciamus.

§. CXXVII.

*Gregorius Concilium convocare
meditatur.*

Haud segnior Gregorius pro parte sua Bzov. an.
L 3 Con-1408.num.9.

Sæcul. XV
A. C. 1409. Concilium congregare meditatur, illud
 Pisanæ Synodo oppositurus. Verum
 hujus propositi executio, cum neutrali-
 tas ferme ubique communis esset, non a-
 deo expedita videbatur. Quippe Con-
 cilium Romæ celebrare haud poterat,
 quod Romani persuasum sibi haberent,
 a Gregorio Urbem suam Ladislao tradi-
 tam, atque ingentem Patrimonii Eccle-
 siæ partem in pignus eidem relictam, nec
 alio ex fine Regem anathemate fuisse
 perculsum, quam ut Papa fraudem suam
 speciosius occultaret. Præterea Genuen-
 sium Republica neutrius Pontificis im-
 perio parebat, & potior Italiæ pars ad
 idem quoque consilium descendebat. De-
 mum Florentini cum suis confœderatis
 Ludovico Andegavensi, qui Ladislai
 Competitor pro Neapolis Regno erat, se-
 se addixerunt. Has ob rationes Grego-
 rius ad Venetorum Rempublicam, pa-
 triam suam, quæ neutri adhærebat parti,
 animum suum convertit, atque in eorum
 conditionibus aliquam urbem pro celebra-
 do suo Concilio seligere decernit. Ergo
 ablegato ad Venetos Nuncio exponit,
 in Exarchatu Ravennatensi ad festum
 Pentecostes Synodum se convocare sta-
 tuisse. Verum hoc Pontificis consilium
 nequaquam probabatur Venetis, utpote
 qui jam antea Legatos suos ad Pifa-
 num Concilium miserant, & duorum
 Conci-

Conciliorum uno, eodemque tempore celebrandorum convocationem nil nisi ad schismatis incrementum conferre iudicaverunt. Talia igitur missis ex Pisanorum Cardinalium sententia oratoribus, datisque literis Gregorio, ejusque Cardinalibus significarunt. Florentini horum quoque secuti sunt exemplum, a Venetis admoniti, quorum imperio Pisana urbs tunc temporis parebat.

§. CXXVIII.

Historia tragica particularis Leodiensium schismatis.

Hunc in statum deductum est generalis schismatis negotium, cum Joannes Burgundiæ Dux Joannem Bavarum Alberti filium, Imperatoris Ludovici Bavarum Nepotem, & Guilielmi Hannoniæ Comitis Fratrem in suo Leodiensi Episcopatu armis tuendum suscepisset. In hac enim quoque Sede diuturnum inter Romanos Pontifices schisma valde tragicam juxta ac cruentam aperuit scænam: ortum traxit ex duobus Episcopis per diversos Pontifices simul confirmatis; Primus erat Joannes Bavarus mox laudatus, & ab Urbano VI, cui Leodienses tum obedientiam deferebant, confirmatus. Alter vero Theodoricus, cujus Pa-

Sæcul. XV.

A.C. 1409.

Monach.

S. Dionys.

l. 29. c. 6.

Monstrelet.

ad hunc ann.

p. 52. l. 1. c. 47.